

at faa gjort de Forandringer i Kreditforordningsloven, som ere nødvendige, og jeg vilde gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, hvorledes han har tænkt sig dette Forhold ordnet. Det forekommer mig, at Amtskommissionerne og Ansøgningerne i det hele komme til at hvile lidt i Luften, saafremt man ikke har sørget for at ordne Forholdene i Forvejen.

Som Lovforslaget nu foreligger for det høje Ting her, er det utvivlsomt en betydelig Forbedring fra det tidligere. Mine Partifæller og jeg kunde have ønsket, at disse Forbedringer havde været større og flere, men som det er, er det en Forbedring, vi alligevel ville være glade ved, og jeg tvivler ikke om, at Loven, som den foreligger, vil gøre sin Gavn. Jeg udtaler derfor min Glæde over, at denne Sag er bragt til Ende.

Svensden: Inden vi skride til den sidste Afstemning over Lovforslaget, ønsker jeg at udtale, at jeg i det hele kan give min Tilslutning til det i den Overbevisning, at Loven vedblivende vil være til stor Lykke og Gavn for adskillige af de daarligst stillede i vort Samfund. Jeg kan kun takke baade den højtærede Minister og alle dem, der have været medvirkende til at faa Lovforslaget igennem i en saa god Skikkelse, som den nu foreligger for os.

Der er ganske vist, som allerede omtalt af den ærede Ordfører og den sidste ærede Taler, foretaget enkelte Ændringer i Lovforslaget, som jeg ikke er saa glad ved, men naar vi staa ved den endelige Afslutning af Forhandlingerne, mener jeg, at vi bør se bort herfra og tage det Fremskridt, som Forslaget byder. Ligesom den ærede Ordfører vilde jeg gerne have Lov til at gaa ud fra, at den Bestemmelse, der i Landstinget er sat ind i § 3, og som gaar ud paa, at Landarbejderen skal være Ejer af de Midler, der forlanges, $\frac{1}{10}$ af Ejendommens Laaneværdi, maa kunne fortolkes saa mildt som muligt. Ellers er jeg noget bange for, at det vil komme til at ramme adskillige af dem, som man ikke har ment at ville ramme dermed. Jeg er fuldstændig enig med det andet Ting i, at i al sin Almindelighed bør man forlange, at en Ansøger er raadig over de nævnte Midler, at han ved sit Arbejde har sammensparet saa meget, som der her fordres. Dette vil særlig gælde alle de unge Mennesker, som først skulle til at sætte Bo og erhverve sig en saadan Huslod. Det vilde være ganske forkasteligt, mener jeg, om Kommissionerne vilde give Tilsagn om Laan

til saadanne Personer, som ikke endnu have fæstet Bo, hvis de ikke vare Ejere af den fulde Kapital, der her forlanges. Men Forholdet er jo noget andet over for de Landarbejdere, der allerede have fæstet Bo, have stiftet Familie og altsaa ere komne adskilligt videre frem i Alder. For dem vil det være mere vanskeligt at skaffe denne kontante Kapital paa 4—500 Kr., som skal til for at komme i Besiddelse af en saadan Lod. Man maa nu erindre, at en Landarbejder, som sidder med Familie, har fæstet Bo og har et Hus, der er nogenlunde besat med Løsøre, og hvad dertil hører, som oftest ejer, selv om han ikke har mere end 2—3—400 Kr. kontant, i Virkeligheden meget mere end det Par unge Folk, der kommer med de 500 Kr. og siger: Dem have vi at sætte ind. For som Regel vil det koste flere hundrede Kr. for en Landarbejder, naar han skal til at sætte Bo, at erhverve sig de nødvendige Løsøregenstande, det nødvendige Inventar og andet, som hører til, for at en saadan Familie virkelig kan fæste Bo. Han vil i de allerfleste Tilfælde reelt set være Ejer af en større Kapital end den, der her forlanges.

Nu har det jo tidligere været saaledes, at Ministeriet har resolveret, at de Midler, som en Landarbejder har anbragt i Besætning og Inventar, som kunne overføres til det ny Husmandsbrug, maa blive tagne med i Betragtning, saa at han ikke behøver at eje denne Tiendedel kontant. Jeg vilde sætte Pris paa, at vi kunde fortolke denne Bestemmelse saaledes, at naar en Landarbejder, der har stiftet Familie og fæstet Bo, har denne Kapital til fri Raadighed og uden nogen som helst juridisk Forpligtelse til at betale den tilbage, maa betragtes som Ejer, selv om han muligvis ikke har erhvervet sig den hele Kapital. Jeg mener, vi maa tage noget Hensyn til den Kapital, han har anbragt i sit eget Bo, og som han eller hans Hustru derved har sammensparet. Ganske vist kan det, saaledes som det ærede Medlem for Aarhus (Harald Jensen) før sagde, være vanskeligt for Folk at komme i Besiddelse af disse Penge paa den Maade, som blev nævnt af den ærede Ordfører, men det er dog ikke saa helt ualmindeligt — vi have adskillige Eksempler derpaa i Amtskommissionerne — at Folk, som velvillig ville hjælpe en Landarbejder, forstrække ham med en mindre Kapital eller med Besætning, uden at der paalægges nogen som helst juridisk Forpligtelse til at betale tilbage, kun med det Løfte fra Landarbejderen, at han, naar